

I august måned i år afholdt den økologiske verdensorganisation, IFOAM, sin kongres i København med massiv økonomisk og politisk støtte fra vores landbrugsminister. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke min anerkendelse herfor.

Da inspirationen til denne forespørgselsdebat i høj grad udspringer af IFOAM's kongres, vil jeg afslutte min motivering af forespørgslen med at citere fra det slutdokument, som blev vedtaget af de mere end 1.000 deltagere:

»Den hurtige udvikling af praktisk, økologisk jordbrug over hele verden er et levende bevis for, at det er en realistisk og gennemførlig metode. De mange indlæg på konferencen i København dokumenterede, at økologisk jordbrug kan sikre menneskelige og materielle ressourcer på lang sigt at producere tilstrækkelig føde af høj kvalitet, samtidig med at miljøet beskyttes, og biodiversiteten bevares.

Med økologisk jordbrug kan man opnå en egentlig bæredygtig fødevarerforsyning for alle. Vi er enige om, at lokal, regional og national selvforsyning med fødevarer er et vigtigt mål, og vi opfordrer indtrængende FAO til at anerkende den rolle, økologisk jordbrug kan spille.

Midt i en fødevarerkrise, som rammer mere end 800 mio. fattige mennesker, forpasser FAO en chance ved ikke at inddrage IFOAM's 25 års erfaring og ekspertise i økologisk produktion.

Økologisk jordbrug er forudsætningen for global fødevarer sikkerhed!«

Hvor ville det være opløftende, hvis landbrugsministeren vil tilslutte sig dette slutdokument.

Besvarelse

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Den danske deltagelse i FAO's fødevarer-topmøde forberedes af Landbrugs- og Fiskeriministeriet i tæt samarbejde med Udenrigsministeriet. I forberedelsesprocessen har regeringen endvidere rådført sig med det danske FAO-udvalg bestående af andre ministerier, forskningsinstitutioner, NGO'er og interesseorganisationer. Forberedelsen er desuden koordineret med EU-landene og de nordiske lande.

I redegørelsen om den danske regerings oplæg til fødevarer-topmødet vil jeg først berøre den generelle del af oplægget til topmødet, og dernæst vil jeg svare på de konkrete dele af

spørgsmålet, som vedrører økologisk landbrug og bioteknologi.

Formålet med afholdelsen af topmødet har været at skabe fornyet fokus på fødevarer sikkerheden i verden. På topmødet vil verdens regeringer vedtage en politisk erklæring og et handlingsprogram, som indeholder syv forpligtelser til opnåelse af en forbedret fødevarer sikkerhed. Det drejer sig om de samfundsmæssige rammer, fattigdomsbekæmpelse, bæredygtighed, handelspolitik, fødevarerhjelpe, investeringer og en opfølgning af topmødets beslutninger.

I dag er der kapacitet til at brødføde verdens samlede befolkning, men alligevel har FAO opgjort, at 800 millioner mennesker lider af underernæring, så fødevarer sikkerhed kan altså ikke begrænses til sikring af tilstrækkelig samlet produktion af fødevarer; fordelingen af produktionen er helt central. Hertil kommer, at man forventer, at verdens befolkning i år 2030 vil være forøget med 3 milliarder mennesker. Der bliver altså mange flere munde at mætte. Og samtidig vil et øget indkomstniveau i en række udviklingslande medføre, at fødevarerforbruget pr. indbygger stiger.

Topmødet forventes at vedtage en definition på fødevarer sikkerhed, som indebærer, at alle mennesker til enhver tid har fysisk og økonomisk adgang til tilstrækkelig, sikker og nærende føde for at tilgodese den diæt, som er nødvendig for et aktivt og sundt liv, og som er i overensstemmelse med deres naturlige præferencer.

Det overordnede danske synspunkt har været det samme, som vi indtog i forbindelse med det sociale topmøde i København: at topmødedokumenterne så langt som overhovedet muligt skal være præcise, fokuserende, forpligtende og handlingsorienterede.

Det handlingsprogram, der vedtages i Rom, bør så vidt muligt indebære fremskridt, og det bør under ingen omstændigheder indebære tilbageskridt i forhold til vedtagelsen på de foregående topmøder, ikke mindst Riokonferencen om miljø og udvikling og det sociale topmøde i København.

Den danske regering har i forberedelsen af topmødet arbejdet for, at en række emner, som udgør selve grundlaget for udviklingen og dermed for opnåelsen af fødevarer sikkerheden, er blevet medtaget i handlingsprogrammet.

Det er en nødvendig betingelse for fødevarer sikkerhed, at der sker en væsentlig forbedring af kvindernes ligestilling, af deres adgang til produktionsmidlerne, bl.a. gennem jordreformer, af